

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravištvu in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejšje vesti.)

Dunaj 30. Listi poročajo: Po naročilu nemškega cesarja se je danes predpoludne, na dan smrti prestolonaslednika Rudolfa, položil na njegovo krsto vence cvetlic. Na svilenem traku je napis: »Zvestemu prijatelju cesar Viljelm II.«

Dunaj 30. »Budapester Correspondenz« poroča: Danes so zaupniki opozicije, ki so vodili pogajanja, dobili od ministrskega predsednika Banffy-a v navzočnosti ministrov Fejérvary, Lukács in Szell odgovor na pogoje opozicijskih strank ad referendum. Odgovor se v prvi vrsti nanaša na takozvana jamstva sklenjenega miru.

Berolin 30. (Državni zbor). Po daljši razpravi, ki je nastala na opazko, da se častniki mornarice umešavajo v volilno agitacijo, kar je veljalo osobito barona Stumm-u in Singerju, se je dovolil proračun za mornarico. Na dnevnem redu jutranje seje je predlog Bachermann-a radi premembe carinskega tarifa.

Rim 30. (Komora.) Na vprašanje poslanca Socciija in Barzilajja radi razkazovanja dogodkov v bitki pri Visu od strani avstro-ogerskih pomorskih častnikov v Pulju, je izjavil minister za zunanje stvari, Canevaro, da gre za popolnoma neznačajna dejstva, ki nimajo nikake politične vrednosti. Fotografije, ki so bile izložene zgolj v obrtne namene, so predstavljale dogodke, ki se smatrajo častnimi za Avstro-Ogersko. Te projekcije so se potem v dobrodelne namene ponovile v večjih avstrijskih mestih in tudi v Pulju, ne da bi se s tem na kakovkoli način žalil italijanski patrijotizem.

Nadalje je odgovoril Canevaro na neko vprašanje, da bi bilo primernejše, ako bi se dokumenti glede eritrejske kolonije ne objavili.

V odgovoru na neko interpelacijo je mini-

sterski predsednik zatrdil, da predloži komori še tekom tega tedna zakonski načrt o uravnavi zborovalnega zakona.

Rim 30. (Senat.) Finančni minister je predložil zakonski načrt glede trgovinske pogodbe med Italijo in Francijo in je zahteval, naj se predloga reši nujno, čemur je pritrdil senat. Na to se je predloga izročila odseku.

Statistika — fabrika Italijanov.

Ko so naši Italijani tolkli ob zid se svojo glavo radi ustrojitve hrvatskega gimnazija v Pazinu in ko vladni krogi v Trstu — kar je znamenito vsakako — niso vedeli, ali niso hoteli, ali morda niso smeli reči neodrešeni gospodi: to je belo, to je črno — glej, stopila je v areno dunajska vlada in je v svojem listu (Wiener Abendpost) poučila Italijane, in menda tudi one druge, kako stoji stvari v resnici in v čem da sestoji to toli razkričano italijanstvo Pazina in Istre. Vladni list se je skliceval na statistiko, navajal je številke, katere pa niso nam nikakor po godu, in došel je do zaključka, do katerega mora priti vsakdo, ki ima zdrav razum in pošteno sree. Zdravega razuma in poštenega srea pa seveda ni v naših italijanskih kričalnih. Za nje je prvo in nad vse le italijanstvo, in to strastveno, a resnice naj le spava: saj bode vedno takih, ki jim hodijo na limanice! Zato so se italijanski listi razsrdili na dunajski vladni list in nekako jim je bilo žal, da se je tudi na Dunaju našlo pomoči proti njihovim lažem! Hoteli bi, da bi jim dopuščala tudi dunajska vlada, da bi slepili nevedne ljudi. A kako da so laški listi širili laži in metali prah v oči lahkovernemu svetu, vidi se najbolje po tem, da so nekateri prvaki, furlanski in trentinski, pisali sožalnice »italijan-

skemu (!) županu italijanskega Pazina« radi osnutja hrvatskega gimnazija in radi nesreče, ki žuga vesoljnemu italijanstvu Istre. Kdo naj bi zameril Furlanom in Trentinceem, ako mislijo, da imajo v Pazinu italijanskega načelnika, ko italijanske novine vedoma širijo take laži ?!

No, židovsko blebetalo »Il Piccolo«, a za njima stara grešnica proti Slovanom, dunajska »Neue Freie Presse«, ter slednjič škurbasta poreška baba »L' Istria« zakričali so vladnemu listu, da statistika ne velja nič: da večina pod istrskim nebom je italijanska, da se popis prebivalstva vodi na škodo italijanskega življa.... in Bog zna kaj vse so naveli v svoji neumni brezobraznosti ti zastopniki židovsko-liberalnega vampirstva! V podkrepljenje svojih trditvev so se sklicevali na razliko v številu prebivalstva glede narodnosti v občini Plomin, na iztočni obali Istre, v letih 1890. in 1891. Kajti v letu 1880. je bilo naštetih skoro tisoč Italijanov, dočim so jih 1890. našteali le še kakih 2-3 sto. V prvem in drugem letu je izvelo štetje občinsko glavarstvo v Plominu, a to občinsko glavarstvo je bilo tedaj in je — žal! — še sedaj pod »komando« italijanaša Tonettija. Sploh pa v vsem Plominu, kakor tudi v Kršenu, Čepiču, Brdu, Jasezoniku itd. — kateri kraji spadajo pod občino plominsko — ni niti 20 Italijanov, a še ti so sami narodni odpadniki ali krnjelski pritepeneci. Torej tudi sklicevanjem na tako občino, v kateri ni bilo Italijanu nikdar glasu, dokler ni »fiorin« razširil gospodarstva svojega, hoteli bi italijanski listi potajevati resnico! Pri Bogu, to se jim ne more posrečiti, kajti, ako se je postopalo po lopovski o štetju ljudstva, ni se godilo to v občinah, v kateri gospodujejo Hrvatje in Slovenci, pač pa v vseh onih občinah širom vse Istre, katere še ječe v suženjstvu italijanskih nasilnikov in pijavk. Kdo je zapisal po krivem za Italijane toliko junaškega

PODLISTEK.

Gospa Berta

ali

trije prizori iz življenja »rodoljubne« dame.

Spisal Poluks.

Stala je pred ogledalom v svoji spalnici. Svitlo-siva svilena družabna oprava je ovijala njeno vitko, lepo rast, a v laseh se je zibala gibljiva vlasna igla z blestečo zvezdico.

— Hm, ali nismo lepi? — zasmejala se je svoji podobi v ogledalu ter si brisala malo preizdajljive sledi prahu z malega noska.

— Na, zdaj smo prebledi — je vzdihnila in oprezno pritislila rudečilo na mehki oval svojih lic.

— O, nocej bo izborna zabava — je govorila sama z seboj. — Nekaj častnikov, dva mlada profesorja, par doktorjev, jeden pisatelj — naravnost interesantno.

— Koketirali bomo — je nadaljevala zapeljivo ter obračala oči in poskušala smejati se, da bi se videli njeni beli zdravi zobje, a da bi ob jednem ne raztegnila preveč rdečih ustnic.

— Oh te obrvi — razjezila se je naenkrat. — Tako neznačajne, prav nič chic!... Čakaj, treba malo popraviti! — In prijela je za malo, okroglo držalce ter potegnila parkrat z špico preko obrvij, zamižala najprvo z jednim, potem še z drugim

očesom ter potegnila oprezno in počasi tudi čez obrvi.

— Tako, zdaj je dobro.

Pogledala je na uro.

— Še pol ure časa — je dejala poluglasno, porinila mal foteljček pred ogledalo, vzela pahljačo v desnico, uravnala si obleko, tako, da so se poznale konture njenega stasa in jela se smejati, govoriti in klanjati se.

Ah, vi gospod profesor! Neizrečeno mi je drago, grozno ste ljubeznjivi... Ah, vi laskač, kdo bi vam verjel... Gospod nadporočnik, vi me razvajate z svojimi pokloni.

Nekdo je potrkal.

— Kdo neki je? — se je oglašila nejevoljno.

— Jaz, cara mia — odzval se je simpatičen glas in koj na to je vstopila mlada, okusno opravljena dama.

— Soproga sem pustila v salonu, jaz pa sem pribežala semkaj... Saj dovoliš! — Brezbrizno je sedla na fotelj in smejé opazovala svoj vis-a-vis.

— No, jaz sem menila, da imaš najmanj pet kavalirjev krog sebe, zdelo se mi je, da sem čula smeh.

— Spomnila sem se nečesa, pa sem se smejala — opravičevala se je domačinka nekoliko v zadregi.

— Baš sedaj si gotova s toaleto? — vpraševala jo je prišla ter indiskretno pogledala na

razne škatljice, lončke in čopiče; nasmehnila se je ironično ter vzkliknila dvoumno:

— Kako si lepa Berta!

— In zakaj ne bi bila! — zavrnila jo je izzivajoče ter si samosvestno popravljala zlate zapestnice na roki.

— Da, lepa in bogata — je nadaljevala Elza, — toda to še ni dovolj, piše »Slovenka«.

— A propos! Kaj sem te že hotela vprašati o »Slovenki«... A da, si-li čitala »Prijateljska pisma« v »Slovenki«? Naravnost drastično slika dotična pisateljica naše razmere. Kako misliš ti o tem?

— Kako mislim?!... Moj Bog, kako hočem misliti! Časa imam pa ravno čitati take stvari!... Zu dumm!... Kedo bi čital take stvari in ono »Slovenko«... Škandal!... So ein Blätchen!... Pri meni gre unaufgeschnitten, saj veš kam...

— Oprosti Berta, ali ti kakor Slovenka!... Uplivna soproga znanega rodoljuba!... Veš, reči moram, da to ni ravno ugledno!

— Hm, ugledno?!... Saj človek vendar stori, kar more! Naroča se pač že kedo — moj Bog, narod treba podpirati!... ali tega vendar ne bode zahteval nihče, da se jaz naučim na pamet vse članke in dopise, kar jih priobčuje kakov naš listič!... Einfach toll!... Toda, kaj se prepriavi! Pojdiva v salon!

(Pride še.)

ljudstva našega na Labinjsčini?! Ali ga imajo kakega Italijana, izven zidin mesteca Labinj, na vsem poluotoku med Rašo in Kvarnerjem? Kdo je kedaj znal za Italijane v Cerovici, Krmenici, Vlahovu, Dubrovi, Kunju, Šumberu, Sv. Nedelji in Ripendi. Ali ni ravno Labinjsčina — seveda samo na papirju — kar hkratu postala zemlja Italijanov?! Še huje je bilo na nasprotni strani Istre, v političkem okraju poreškem. Tu se narodu tatvina ni omejevala na stotine, ampak je sezala na tisoče. Pod vrsarsko občino, izven mesteca Vrsar, je vse hrvatsko, a statistika — sestavljena seveda od Italijanov — beleži tam skoro same Italijane: v Fontani, Limu, Gradini, a lepo število istih celo v Sv. Lovreču. Isto se mora reči o poreški občini. Izven mesta ni Italijanov, a po statistiki jih je na stotine od Vrvarov do Baderne, od Foškulina, Dračevca, Maja, in Mongibla do Novevasi in Tara. Pod Vižinado, huje nego huje: polje vižinadsko, Kaštelir in Labinec v naravi so čisti od italijanske navlake, a po statistiki so tam skoro sami Italijani! Ni pod Višnjanom ni pod Motovunom ni bolje, in najhuje je pod Oprtljem, kjer gotovo ni niti tristo Italijanov, a zapisano jih je štiri tisoč!! A kaj naj rečemo še le o statistiki v sodnem okraju bujskem?! Kje je popis slovenskega ljudstva v občinah Umag, Brtonigla, Buje in Groznanj?! Prepotuj te kraje in videl boš na tisoče našega naroda med Mirno in Dragonjo ter morjem adrijanskim, a vse to ljudstvo je statistika enostavno zbrisala z lica zemlje: za statistiko ni našega ljudstva ni v Novi vasi, ni v Brtonigli, ni v Materadi, ni v Lovreščici, ni v Krasici, ni v Merišću, ni v Šterni, ni v Završju, ni v sto drugih večih ali manjih vaseh. In vendar živi tam naš narod in govori svoj milozvočni jezik, se vznema in prihaja k samozvesti ter se nada zore boljših dni!

Zvršetek pride

Politični pregled.

TRST, 31. januarja 1899.

V italijanski komori so včeraj zopet enkrat govorili o tem, kar delamo mi v Avstriji! Do siteda znani tržaški begun Barzilai in tovariš mu Socci sta interpelirala italijanskega ministra za vnanje stvari radi nekih podob, ki so jih priredili avstrijski častniki v Pulju o epizodah iz bitke pri Visu, katere podobe da so žaljive za čast Italije. Minister Canevaro je odgovoril, da so one slike absolutno brez vsacega pomena, da so se napravile le v dobrodelen namen, da so pač častne za avstrijsko državo, a da nimajo na sebi ničesar žaljivega za italijanski patriotizem.

Socci je repliciral, da so one podobe demonstrativnega značaja proti Italiji. Med odobravanjem zbornice je govornik pozival vlado, naj bolje skrbi za spoštovanje italijanskega imena v inozemstvu, najprej pa v onih državah, s katerimi je Italija v zvezi. Zbornica je ploskala — kakor rečeno — tem besedam, a stari Crispi, o katerega »poštenju« priča bilanca raznih bank in neštevilni spisi iz kazenskih pravnih, se je dvignil in je šel tja, da stisne roko spoštovanemu Socciu.

Ta epizoda iz včerajšnje seje italijanske komore je sicer malenkostna sama na sebi in tudi ministrov odgovor je bil korekten kolikor toliko, vendar pa je značilna po tendenciji, kateri so sledili interpelanti in s katero se je strinjala tudi zbornica. Po takem bi Avstriji na svojih lastnih tleh ne smeli niti tega, da bi upodabljali spomine na častne čine svoje lastne vojske, dočim širijo po Italiji nešteto tendencioznih slik in fotografij o raznih epizodah iz borb med Italijani in Avstrijo, katere slike bijejo resnici v obraz in za katerih se Italijani predstavljajo kakor sami junaki, Avstriji pa kakor strahopetci, ki se bledih in prestrašenih obrazov tresejo pred sovražnikom. Takih slik je vse polno, a nikomur ne prihaja niti na misel, da bi radi tega interpeloval v avstrijskem parlamentu. Seveda, oni naj bi smeli pometati z nami, kakor hočejo, oni naj bi smeli poljubno žaliti našo in naše vojske čast, oni naj bi smeli sramotiti našo zgodovino, mi pa naj bi ne smeli niti spominjati se, kako smo včasih mazali tiste junake od Aduje in Aba Garime.

Hrvatje in Srbi. Srbske občine županije Likanske so doposlane hrvatskemu saboru peticijo,

v kateri zahtevajo v glavnem: enakopravnost cirilice, konfesionalni zakon in verske šole ter pravico srbski zastavi, da sme vohati po vsej Hrvatski in Slavoniji. »Agramer Tagblatt« opazi, da proti prvim trem zahtevam ne more biti načelnega odpora tudi z hrvatskega stališča. Kar se dostaje cirilice, da je enakopravnost iste v šolah in javni upravi itak že zagotovljena. Kar se dostaje načelne enakopravnosti, pa že celo ne more biti dvoma. In slednjič velja isto, kar se dostaje verskih šol in interkonfesionalnega zakona, v kolikor žele Srbi, da bi se otroci vzgajali na verski podlagi. Hrvatje nimajo nič proti temu, da se k dosegu tega cilja deli pomoč tudi iz sredstev dežele. Samo v to da ne bi mogli privoliti, da bi se to zgodilo z namenom, da bi se pravoslavje in katoličanstvo kazala kakor dve posebni ločeni kulturni sferi. Srbi ne smejo hoteti, da bi se takorekoč zaprli nasproti ostalemu svetu, kar bi bilo usodno tudi za njih kulturni napredek in bi moglo še bolj razširiti prepad med prebivalstvom.

Težje da bi bilo sporazumljenje glede zahtevane »narodne zastave«, ako ista naj bi ne bila le narodna v narodopisnem smislu, ampak tudi v državnopravnem. V tem poslednjem smislu je zastava neločljiva od dotične zemlje. Nagodba z Ogersko govori le o jednom političnem narodu in jednom ozemlju. Proti posebni srbski zastavi, kakor zgolj narodnemu znaku, je pa tudi pomislekov. V Slavoniji je tudi madjarskih občin, ki bi potem morda tudi hotele, da se njih madjarska zastava vsprejme v zakon. Zato apeluje »Tagblatt« do razsodnejih življenj mej Srbi samimi, naj s takimi zahtevami ne otežujejo sporazumljenja o onih drugih vprašanjih, glede katerih lahko pride do sprave.

O gori omenjeni peticiji pravoslavskih občin se gotovo vname živahen razgovor med srbskimi in hrvatskimi novinarji. To bi ne bilo slabo, ako bi le v takih razgovorih enkrat govorila slovanska zavest in rodoljubje in ne tista — strast, s katero se odlikuje naše pleme, kadar-koli in kjer-koli ima domačih in medsebojnih diferenc.

Makedonsko vprašanje dela zopet skrbi evropskim diplomatom. Zadnjič že smo omenili posvarila, ki je je objavilo glasilo ruske vlade, »Praviteljstveni vestnik«, na adresu izvrševalnega odbora za gibanje v Makedoniji, v katerim opominja ruska vlada, da tako eventualno revolucionarno gibanje prihodnje spomladi ne bi bilo po volji niti ruski vladi. »Novoje Vremja« pa piše, da bi iz makedonskega vprašanja mogle nastati evropske komplikacije. Dunajski poročevalec tega lista trdi, da vojaški krogi avstro-ogerski smatrajo dogodke v Makedoniji jako resnimi in da se pridno pripravljajo za vse slučaje. Za slučaj, da nastane v Makedoniji ustaja, da je med Avstrijo in Rusijo doseženo sporazumljenje v tem smislu, da dobi Avstro-Ogerska nalog napraviti mir tam doli. Uredništvo imenovanega lista pa povdarja, da te trditve niso točne. Med Avstrijo in Rusijo ni nikakega dogovora, pač pa se oba kabineta strinjata v tem, da treba lokalizovati taka gibanja, da ne nastanejo huje komplikacije, nevarne evropskemu miru.

Domače vesti.

V Gorici je umrl dne 29. t. m. po daljši bolezni gospod Josip Wenzel, profesor na tamošnjem državnem višem gimnaziju. Pokojni se je rodil v Brnu in je celih 18 let deloval v Gorici. Umrl je v dobi 46 let.

Esokolom kezit, Piccolo ur, nem vogyok ezigan! Pod tem naslovom nam pišejo: Čakal sem, da se oglasi kakov filolog ex offio ter da »odobri« po zaslugi slavnega »Piccola« fenomenalni članek, s katerim kliče na pomoč vse rimske bogove proti »grabežljivim volkom« v duhovniški obleki, ki so baje toli predrzni, da si upajo v krstne knjige pisati slovenska lastna imena sè slovenskim, od državne vlasti že blizu pol stoletja priznanim pravopisom. Eden izmed nagibov, ki jih navaja »Piccolo« proti takemu pisanju, so tiste nesrečne »pipe«, ki se mu zde seveda barbarično-estetične. In potem iz praktičnih ozirov! Le pomislite! Če bi se n. pr. kakšen Cosciuta izselil v Eritrejo in tam obogatel nenadoma, potem umrl in zapustil neznanskih zakladov slonovih kosti in pavo-vega perja, kako naj dokažejo tukajšnji Košute, da

so v sorodu z bogatim pokojnikom ter da imajo pravico do dedščine! In dalje: pačiti pristno italijanske priimke, kakor so Martelanee (od martelo-kladivo), Cosciuta (od cognoscere, torej »znanka«) itd., ali ni to novodoben barbarizem?! Do sem bi se lahko popolnoma »strinjale« z glavnim »Piccolom«, ki je, kakor vselej, poslal tudi to pot svojo najbistrejšo glavo na »megdan«! Gledé enega imena pa si usojam biti družega menenja, nego »Piccolo« učenjak. To je »Čok«. Dokazano je že a priori, da Čok ne more biti slovenska beseda! Je-li italijanska? Ne morem najti korenike. Morda je etruška, keltska, longobardska, ka-li? Dvomim. Heureka! Jo že imam.

O pravem času sem se spomnil epizode iz davnih dni, ko sem prisostvoval štetju ogerskih eiganov na Sedmograškem. Presneto so se branili te parijske, da bi jih zapisali v rubriko eiganov. Eden možakov pa je rekel uradniku nepozabne mi besede: Csokolom kezit, nagyságos ur, nem vogyok ezigan! Po naše: »Poljubljam Vam nogo, visoki gospod, jaz nisem eigan!«

»Piccolo«, ki je baje tudi privandral iz tiste nežne dežele nomadov, bi me razumel tudi brez prevoda, a moral sem ga dodati radi cenjenih čitate-ljev, katerim niso jasne skrivnosti blagoglasne madžarsčine, ter ne vedo, da je esok — poljub!

Toliko pa mislim, da sem dokazal, da Čok ni niti laška beseda, ampak bržčas (?) madžarska!

Seveda pa moram v imenu vseh spoštovanih Čokov svedčano zatrditi mutatis mutandis: »Csokolom kezit, nadságos Piccolo ur, nisem ne Lab, ne Madžar, ampak še vedno pristen Slovenec!«

Filolog iz športa.

Ubogi Dante! Te dni nam je prišla v roke razglednica mesta Pazina. Nad mestom se dviga podoba Danteja. Ogledujoči si to razglednico smo si mislili: ta revež mora biti povsodi, tudi tam, kjer nima ničesar iskati!

Odgovor ministra predsednika Thuna na italijansko beračenje ga je gotovo pregnal nazaj na Laško, kjer je bila njegova domovina in kjer bode imel še mnogo posla, predno nauči 72% Italijancev — zapisati svoje ime!

Povrnimo se k dopisnici! Ta predstavlja na desnem koncu mesta podrto poslopje hrvatskega gimnazija a zraven stoji razpokan rimski steber (znamenje pazinskega latinstva!). Na levi pa laški gimnazij pod varstvom — Danteja! Ako bi mogel ta velik genij Italijanov čuti notri v grobu, kaka divjaštva uganjajo v slavnem imenu njegovem, ustal bi iz groba, zagrabil po prvi lopati, ki bi mu prišla v roke in loputnil bi jih po razpaljenih glavah!

»Altro che schiavi« (Drugo nego sužnji.) Na neki slovenski zabavi smo čuli ta-le razgovor. Gospod (Italijan): »Tem ljudem pravijo ščavi, a vidim, da so civilizovani ljudje — vedejo se lepše, nego njih zasramovalci«. Gospa: »Prosim, ne govorite o ščavih, ker ščavi so le oni, ki pitajo te ljudi s tem zaničljivim imenom! Ti so »Slavi« na čemer pa niso oni krivi, kakor nismo krivi mi, da smo Italijani! Sicer je pa le mala klika (da bi le res bilo!) ki sramoti njih in Avstrijo, toda kakor se čuje, je odzvonilo tudi njim!«

Pred takim Italijanom klobuk z glave in mir mej nami! Škoda le, da so redki!

Ne pridejo! Rečano ne bode na ples »Lege«. Tako nam poročajo z Reke. Nabrali so premalo izletnikov in premalo grošev. Pridejo le posamičniki z navadnim vlakom. Škoda zares! Nič posebnega vlaka, nič godbe in malo jih bo! Res škoda: komedija bode veliko manjša!

Maskarada „Tržaškega Sokola“. Zanimanje za to tradicijonelno veselico tržaških Slovencev je letos posebne veliko, menda zlasti še zato, ker je vse pričakovalo napeto radovednostjo, da-li dobimo gledališče ali ne, ali z drugo besedo: da-li se bode letos sploh mogla vršiti ali ne?! Čim smo po dolgi negotovosti mogli naznaniti, da je gledališče zagotovljeno, so se že jeli oglašati za vabila in lože ter nam prihajajo poročila, kako se tu in tam pripravljajo za maskarado. Po vseh teh pojavih smemo pričakovati, da bode Sokolova maskarada značila vrhunec predpustne sezone tržaških Slovencev. Istega dne bode tudi ples »dei fiori«, na kateri zabaja rad tu pa tam tudi kakov Slovenec. No, ako pomislimo, da ta ples ni več niti senca tega, kar je bil nekdanj, in ako je naša sodba prava, da zahteva že rodoljubje, da vsakdo prihaja raje na

domačo, nego pa na tujo veselico, smo uverjeni, da se zbere, kar je slovenskega, le na naši veselici.

Ak. društvo „Slovenija“ priredi v soboto dne 4. svečana t. l. svoj V. red. občni zbor z nastopnim dnevnim redom: 1. čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. ev. čitanje zapisnika obč. zbora br. dr. »Triglava«; 3. poročilo odbora ev. poročilo klubov; 4. slučajnosti.

Lokal: Restavracija »Zum Magistrat«, I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek točno ob 7/8. uri.

Slovanski gostje dobro došli!

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah vabi na pustno veselico s plesom, katera se bode vršila v nedeljo dne 5. februarja v sijajno razsvetljeni in okrašeni novi dvorani »Narodnega doma«. Začetek točno ob 5 1/2 uri popoldne. — Ustopnina na veselico 50 stotink, k plesu za gospode 1 krono, za gospice 40 stotink. Na veselici in k plesu bode sviral orkestralni kvintet. — Ker je čisti dohodek namenjen v pokritje stroškov za krasno zastavo, katero si je društvo nabavilo in katero blagoslovi prihodnjega meseca maja, se radodarni darovi hvaležno vsprejemajo. — Na obilno udeležbo nujno vabi odbor.

»Brivčev večer«, ki se je vršil minole nedelje, je privabil mnogo občinstva. Tudi mask je bilo precejšnje število. Gg. Vogrič in Prunk sta pela razne kuplete. Vršila se je tudi šaljiva pošta.

Iz Senožec smo prejeli izkaz darov, nabranih za pogorelee vasi Gabrče v letu 1898. Darovali so: Skupni znesek, nabran po g. Križaju v Trstu, katera posamezna imena darovalcev so se že prijavila v »Edinosti«, 63 gld. Pozneje so darovali še sledeči iz Trsta: Fran Kalister 25 gl., gđ. baronesa Sartorio 20 gld., Melita Kraus, Marija Čehovin po 1 gl., Marija Jež, Agata Perhave, Sestre Mrak, Franja Frila, Terezija Melatovič po 50 nč., več Slovenk 1 gl. 60 nč., J. Mankoč, Fran Lavrič po 2 gld., g. Marija Kovačič iz Barkovelj 3 gl., Zelen Andrej iz Trsta, Habe Štefan iz Goš po 10 gl., c. kr. okrajni glavar v Postojni, Af. vitez Laschan 5 gl., družba v Sezani 18 gl., po c. kr. okr. glavarstvu postojnskem iz Lipice in Prestanka poslani znesek 47 gl. 50 nč., nabrani denar o priliki prodaje Chianttovega posestva 14 gl. 20 nč. V Senožecah so darovali sledeči: Franjo pl. Garzaroli, Fran Zadnik, pivovarna Senožec po 20 gl., Mihael Novak, Mihael Korber, Anton Suša, župnik K. J. Okorn, Persehe po 10 gld., Josip Meden, Franjo Suša, Anton Zadnik, Anton Mušič, Sila Jakob, Ivan Deles, N. Desenibus, Luiza Debs, Ignac Perhave, N. N., Fonda, Emil Kohn, David Windspach, Fran Heinrich, dr. Sapunzachi po 5 gld., V. Oblak 4 gl. 50 nč., Čokelj 4 gld., Petrič Ivan, Mendl, Žgur, Sbricaj, Ivan Zelen po 3 gld., Veroli, Kuralt Anton, Kuralt Fani, G. Stud. Desenibus, Černač, J. Krakar po 2 gld., Kunterič, Angeli, Janez Švigelj, Neimenovana, Karol Wilfan, Neimenovana, Gisela Scheffzuck, Olga Perhave, Anton Zelen ml., Anton Morave, Žetko Franjo, Mahorčič, Jožef Morave, Abram po 1 gld., Bella dona 1 gl. 50 nč., Neznani, Andrej Schmidt, Pavlovčič Josip, Mahorčič, K. Japelj, Fran Vidmar, Erber, Skapin Jože, Smerdel, Neznano ime, Piano, Andrej Gerželj po 50 nč., Janez Stangel, Fuk Miha, Fabiani Lovro po 40 nč., Marija Delak, Fran Gostiša po 30 nč., Ant. Pupis, Zidar Črmel, Fran Skapin, Ant. Skamperle, Jernej Fabič po 20 nč., Mezgon, F. Žetko, Ant. Frila, Peter Perhave, Janez Antončič, Pegan Andrej, Bunc Jože, Skamperle Janez, Fran Suša po 10 nč. Skupaj 475 gl. 50 nč.

»Bog dal, da bi prišlo tako!« Pišejo nam: Pod gornjim naslovom smo čitali v cenjeni »Edinosti« notico, povzeto iz hrvatskega uglednega lista »Jedinstvo«, iz katere posnemamo, da so se tukajšnji Srbi začeli probujati za našo slovansko stvar. To je po našem menenju zelo važen pojav. Tu živi sicer le 500 Srbov, ali ti so v takem položaju, da bi nam lahko veliko koristili. In zakaj naj ne bi?! Ako se brati kakov duhovnik Zanetti s tukajšnji fanatičnimi Židi, kje naj bi bila potem ovira, da bi se ne bratili dve kristijanski slovanski plemeni na narodnem delu?!

Da je dopisnik »Jedinstva« dobro poučen, priča dejstvo, da so se tuk. Srbi v zadnji čas jeli udeleževati naših veselici, česar doslej — vsaj za dobo 15 let — ni bilo.

Na zadnjem veliku plesu »Delal, podpornega društva« smo opazili celo, kako so se Srbi in Hrvatje prijazno razgovarjali med seboj, kar nas je vzradostilo do srca.

Tu imamo skupnega sovražnika, treba, da ga i skupno odbijamo, ker le z združenimi močmi se da kaj doseči.

Bog daj torej da se uresniči notica, ki smo jo radostno čitali v »Jedinstvu« in v »Edinosti«! Slovan.

Starinske najdbe. Iz Črnikala nam pišejo: Blizo nad vasjo Črnikal stoji visoka skala, na kateri je videti razvaline starega gradu. Ob vznožju te skale so prišli na sled nekemu podzemeljskemu zidovju. V novembru mesecu minolega leta se je zbrala dobrovoljno šestorica njih, ki so bili radovedni, kaj da pomenja to zidovje. Podali so se na izkopavanje, in res so našli raznovrstnih čepinj, posod, raznega železja, umetne steklenine, človeških in živalskih kosti in tudi nepoznane tvarine.

Dne 9. januarja t. l. so se pak podali, po nasvetu vaškega predstojnika, ravno ista šestorica na izkopavanje na neko drugo mesto pod vasjo Črnikal. In zopet so našli staro grobišče iz rimskih časov, v katerem so našli še dvojce človeških čepinj in druga okostja, nekaj kosov denarjev, 6 vrst zmesi, podobne teramu, raznovrstne steklovine, razne opeke, eno zapestnico in tudi živalskih čudno velikih zobov. Takih grobišč se je našlo okoli vasi Črnikal že na petih mestih. Dobro bi bilo, da bi se kateri narodni zavod pobrigal za to, da bi se pregledale te starine.

Koroški novičar. Voditelj na c. kr. učiteljsku v Celoveu, znani Knapitsch, se je pokazal kakor agent nemškega Schulvereina. On in njegova »boljša polovica« sta dne 22. t. m. na božičnici Schulvereina prav nesramno hujskala zoper Slovence! — Na Velikem Strmcu je dne 29. dec. tat oropal župno cerkev. — Blizo Lipe nad Vrbo se je minole dni obesil mlad človek. Zapil je ves denar, ki ga je potegnil od svojega gospodarja, šel v gozd in se tam obesil za pas na neko drevo. — V Železni Kaplji je neki gospod po nesreči ustrelil nekega delavea. Za to so ga zaprli tri tedne. Ravno tam je neki kmet ustrelil — srno in dobil istotako tri tedne zapore. — Proračun celovškega mesta za l. 1899 kaže potrebščine 280.156 gld. — Dne 7. in 8. februarja bodo pregledovali žrto namerjane železnice iz Celovea v Rožno dolino.

Škrlatica se je pojavila v nekaterih vaseh občin Kandrše in Kolovrat na Kranjskem. Dosedaj je zbolelo že več oseb in osem jih je že umrlo.

Posledice protestnega shoda v Politeama Rossetti. Kakor znano, so se dne 18. decembra, ko so italijanski protestlerji v gledališču Politeama Rossetti propadli tako sijajno, demonstracije nadaljevale na ulici pred gledališčem. O tem je policija prijela tri demonstrante, ki so se bili uprli policijskemu oficijalu Kreinerju. Ti trije so morali včeraj odgovarjati pred sodiščem, ki jih je obsodilo in sicer: 18-letnega trgovskega agenta Duilija Silama v zapor na deset dni, 19-letnega sodarja Ivana Gregoricha na tri tedne zapore in 17-letnega dijaka Stena Tedeschija na 30 gld. globe. Vsi trije so iz Trsta.

Najden utopljenec. Minolo nedeljo so našli ribiči iz Izole blizo »Punta sottile« mrtvo truplo, ki je bilo skoraj že popolnoma segnito. Manjkalo mu je rok, nog in ednega dela trupla. Po ostankih sraje in nekoliko sivih las na tilniku se je doznalo, da je truplo starejšega onih treh mož, ki so bili na čolnu »San Giovanni«, ki je ponesrečil dne 20. decembra minolega leta. Truplo so v spremstvu duhovnika prevedli na pokopališče v Izoli, kjer so je pokopali.

Samomor. Dne 29. t. m. se je 43-letni trgovski agent Mihael Marco usmrtil s tem, da je izpil nekaj karbolovo kisline. Nesrečnega je prisilila velika beda, v kateri se je nahajal, da je storil konec svojemu življenju. Pokojni je stanoval v Via di Cologna št. 15. Samomorilec je že predpoludne odstranil svojo soprogo iz stanovanja z nekim izmišljenim izgovorom.

Pes ugriznil je dne 27. t. m. popoldne enajstletnega Rudolfa Pernačiča, stanujočega v Via Solitario št. 11. Včeraj je dovedla dečka njegova mati na zdravniško postajo. Zdravnik mu je preiskal rano in napravil ovadbo na magistrat. Deček je sedaj pod nadzorstvom.

Pazite se pred psi!!

Iz-pred dež. sodišča. Včeraj se je vršila razprava proti 45-letnemu kmetu Antonu Kosiču iz Vodice radi težkega telesnega poškodovanja. Vrgel je svojega strica, 75-letnega Mateja Cendaka, brutalno iz postelje, ker ga je našel v postelji, mesto na paši. Sodišče je prisodilo Kosiču tri mesece ječe.

Novoletni darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. Čč. gg. župnik Ant. Vraz in kapelan Ivan Jodl pri Sv. Antonu v Slov. Goricah 2 gld. — Slavna Prva dolenska posojilnica v Metliki 10 gld. — Moška podružnica v Celju 50 gld. — Moška podružnica v Ajdovščini po g. blagajniku Antonu Terčelju 40 gld. — Moška in ženska podružnica v Škofji Loki 4 gld. 50 kr. — Podružnica za Kropo, Kamno Gorico in Dobravo po g. nadučitelju Jos. Korošcu 50 gld. kot prvo polovico četrtne ustanovnine in 33 gld. daril in udnine. — Iz Ribnice po č. g. kaplanu Jož. Volcu 3 gld. 50 kr., darovala sta gg. stroj. mojster Marko Bugar 50 kr. in Ivan Šutej, lesni trgovec v Jelendolu, 3 gld. — Pri dekanjski konferenci v Šmarji zbrani duhovniki so zložili jubilejnega daru 11 gld. 50 kr. — Ženska podružnica v Prvačini 5 gld. z opazko, da je 100 gld. darovala za »Šolski Dom« v Gorici. — Ženska podružnica v Ribnici je položila 100 gld. v dar domu na altar. — Živel vsi junaki in junakinje, ki toliko žrtvujete za zmago našo!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Različne vesti.

Vaso Pelagić ni umrl. O tem srbskem političnem mučencu se je pred kratkim iz Belegrada raznesla vest, da je umrl v ječi. Vaso Pelagić je bivši srbski arhimandrit, katerega pa srbska vlada kruto preganja radi njegovega svobodoumja. Pred dalj časa ga je zopet vrgla v ječo za nekaj let. Vaso Pelagić je že visoko v letih in bi ne bilo nič čudnega, ako bi postal ta plemeniti rodoljub žrtev Milanovega nasilja. Sedaj pa poročajo beligradski listi, da Pelagić sicer še ni umrl, pač pa da je nevarno bolan.

Pristni Madjari. Pišejo nam: Kakor poitalijančujemo naši sosede šjori Lahi slovenske otroke in jih pripravljajo za blaženo mater Italijo, baš tako so delali in delajo tudi Madjari. Kakor je v laških vrstah mnogo Slovanov, ki se bore proti nam, tako so imeli tudi Madjari Slovaka Košuta, ki se je vojskoval za samostojnost Madjarov. Dne 21. okt. p. l. pa sta bila položena v grobje ogerskih kraljev z veliko slavnostjo kralj Bela III. in njegova soproga Ana iz Antiohije. Kralj Bela III. je bil po narodnosti Madjar, da-si sin — kakor smo že sporočili — ruske matere Evfrozine. O njegovi hčeri Konstanci pa pravi zgodovinar, da je bila »eine Wendin« (torej Slovanka!). Ako je bila mati in hči Slovanka, pač tudi Bela III., da-si ogerski kralj, ni bil Madjar. Kako se dičijo Madjari s slovansko krvjo!!

Amerikanska reklama. Nenavadne reklame posluževal se je ravnatelj nekega gledališča v Ameriki. Nekega dne so dobili vsi prebivalci dotičnega mesta pisma, katerim so bili priloženi čeki (nakaznice) na 16 sentov. Pisma pa so se glasila: Vem sicer, da je Vaše premoženje znamenito; vendar se držim načela »čas je denar« ter si usojam priložiti Vam ček na 16 sentov, kateri znesek odgovarja po mojem računu, času dveh minut. Ravno toliko časa pa rabite, da prečitate to-le

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

pismo in oglas mojega gledališča, ki je privit pismu.

Vspreh te reklame je bil krasen. Ljudje so vračali ravnatelj gornji znesek z visokimi obrestmi. Gledališče je bilo razprodano dan za dnevom.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 31. (Zbornica poslancev.) Seja se je pričela ob 12. uri. Predsednik Fuchs je globoko obžaloval dogodke v zadnji seji. Povod je dal temu jeden zastopnikov novinstva z mejklici in odobravanjem. Predsednik je dal uvesti poizvedovanja, vsled katerih je dal dotičnemu novinarju ukor in mu naložil disciplinarno kazen. Zajedno pa je izrazil predsednik globoko obžalovanje na tem, da so nekateri poslanci posegli v pravice predsednika in rediteljev in si prisvajali pravice, katerih nimajo po pravilniku zbornice. Predsednik je izrekel nado, da se taki dogodki ne ponove več. Potem se je pričelo čitanje interpelacij in predlogov. Seja traja dalje.

Dunaj 31. (Zbornica poslancev.) Ko je omenjal predsednik Fuchs dogodkov v zadnji sej, poslušala ga je zbornica povsem mirno in po tej izjavi so se kazali zadovoljene tako na desni, kakor na levi. Potem se je oglasil za besedo poslanec Gross, ki je podpiral predlog poslanca Daszynskega, da se odpravi § 14. ustave. Gross je v svojem dolgem govoru srdito napadal vlado.

Za njim se je oglasil poslanec Kramar. Čim se je zgodilo to, je velika množina opozicije demonstrativno ostavila dvorano, ostali pa so govorniku neprestano segali v besedo z raznimi vskliki. Ne mené se za ta motenja, je poslanec Kramar nadaljeval svoj govor, v katerem je dokazoval, da so le Nemci krivi na sedanjih odnosih. — Seja nadaljuje.

Dunaj 31. Proračunski odsek je po daljši razpravi z 21 proti 18 glasovom vsprejel zakon o uravnavi plač državnih uslužbencev, kakor ga je vsprejela gosposka zbornica.

Pariz 31. Manifest francoske lige na obrambo človeških in državljskih pravic izreka svoje prepričanje o nekrivdi Dreyfusa in protestuje proti posiljevanju pravičnosti in pravice, kakor je namezuje zakon, predložen včeraj v zbornici.

Peking 31. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Cesarica-vdova je določila prestolonaslednika. Bati da se je revolucije v palači. Cesar da je še vedno izključen iz vsacega občevarja z zunanjim svetom. Cesarica-vdova da prezira državni svet.

Sredec 31. Knežinja Marija Lujiza Bolgarska je umrla na porodu.

London 31. Lord Balfour je govoril v Manchesteru. Rekel je, da so angleška oboroževanja najboljše jamstvo za svetovni mir. Naj bodo kakoršnakoli nesporazumljenja nasproti Evropi, je Balfour vendar prepričan, da je sporazumljenje z Zjedinjenimi državami najbolja varnost za svetovni mir.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 30. januarja (Izv. brzjav.)

Pšenica za januarja 85 $\frac{1}{4}$ za maj 80 $\frac{3}{4}$ za mare 84 $\frac{3}{4}$ Koruza za maj 43 Mast 600.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 31. Pšenica za mare gold. 9-67—9-68. Pšenica za april 9-51 gl. 9-52 do ——. Pšenica za oktober gold. 8-70 do 8-71. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gld. 8-02 do 8-03. Koruza za maj 1899. gld. 4-85 do 4-87. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5-85 do 5-86. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe in kupčije slabe. Prodaja 1.000 met. stotov. Vreme: oblačno.

Hamburg 31. Trg za kavo. Santos good average za mare 31-75, za maj 32-25, za september 32-25, za december 33-75.

Havre 31. Kava Santos good average za januar 50 k. frankov 38.—, za april 50 k. frankov 39.—.

Praga 31. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig. Stalno. Promptno gl. 12-55. do 12-57 $\frac{1}{2}$. Mare gl. 12-62 $\frac{1}{2}$. Oktober-dec. gld. 12-25. Denar.

Dunajska borza dne 31. januarja.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju . . .	101.55	101.45
" " " v srebru . . .	101.30	101.25
Avstrijska renta v zlatu . . .	120.05	120.10
" " " v kronah . . .	102.20	102.20
Kreditne akcije . . .	359.75	360.90
London 10 Lsr.	120.45	120.45
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.55	9.55 $\frac{1}{2}$
100 italijanskih lir	44.45	44.45

Gostilna na prodaj!

Na prodaj je dobro obiskovana slovenska gostilna na primernem kraju mesta. Gostilna donša do 10 gld. dobička na dan. Pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni »Commercio«, bodisi ustmeno ali pismeno.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohistva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, šifrice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutsegasse 8.**

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zjamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897. Kron 159.997.579.—

Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897. 28.823.375.—

Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.) 343.860.067.—

V letu 1897. izdanih 7468 polje za glavnico od 67.331.351.91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Iščejo se dobri agentje, zastopniki in potovalci.

Pserhofer-jeva

lekarna „Pri zlatem državnem jabolku“ na Dunaju I., Singerstrasse šte. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne kroglice

so davnoskušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo.

Te kroglice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletij pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I., Singerstrasse št. 15.

Teh kroglice stane: jedna škatljica s 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 nč. Ako se znesek predplača, stane s poštnino vred: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 nč., 2 zavitka 2 gld. 30 nč., 3 zavitki 3 gld. 35 nč., 4 zavitki 4 gld. 40 nč., 5 zavitkov 5 gld. 20 nč., 10 zavitkov 9 gld. 20 nč. (Manje od jednega zavitka se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva »J. Pserhoferjeve čistilne kroglice«.

In paziti je, da ima pokrov vsaki škatljici isti podpis **J. Pserhofer v rudočih** pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

J. Pserhoferjev balzam za ozeblino, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

J. Pserhoferjev trpotčev sok, za lečenje sliza 1 steklenica 50 nč.

J. Pserhoferjev balzam za goltanec, 1 steklenica 40 nč.

Stoll-ovi kola-preparati, izbrano krepilno sredstvo za želodec in žilve, 1 liter kolavina ali eliksirja 3 gld., pol litra 1 gld. 60 nč., četrt litra 85 nč.

J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec (prej imenovana življenska esenca). Bahlo raztopljajoče sredstvo.

srvo, ki upliva krepilno na želodec pri zabasanju, 1 bočica 22 nč., 1 ducat 2 gld.

J. Pserhoferjevo mastilo za rane, 1 steklenica 50 novčev.

J. Pserhoferjeva tanokininska pomada pospekuje rast las, jedna škatljica 2 gld.

Ranocelni obliž od pok. prof. Stendel-a, 1 lonček 50 nč. prosto poštnine pa 75 nč.

Universalna čistilna sol A. W. Bullricha domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, jeden omot 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih listih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje poskrbuje se točno vsako v skladišču ne nahajajoče se blago po nizki ceni.

Razpošiljanja po pošti se vrše točno, a treba je denar doposlati naprej; večja naročila tudi po poštne povzetju.

Pri pošiljlatvi denarja po poštni nakaznici stane porto veliko manj, kakor po povzetju.